

Р Е Ш Е Н И Е

№122

гр. Перник, 20.06. 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на седемнадесети юни през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.*** като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 151 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 83, ал. 5 и чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ/.

Образувано е по жалба на Е.Г.С.,*** против решение № 6723 от 12.04.2013г. на началника на РУ"Полиция"-Радомир към ОД на МВР-гр. Перник, с което му е отказано издаване за разрешение за носене и съхранение и е отнето разрешение обр. 3, № РК 0335417 и са иззети пистолет "Глог"19 и 45 броя патрони.

В жалбата се излага, че акта е постановен при липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила и противоречие с материално правните разпоредби. По същество пълномощника пледира, че е налице основателна причина за исканото разрешително, тъй като са налице данни за посегателство срещу живота и имуществото на довереника му. С тези доводи се пледира за отмяна на акта, като неправилен и незаконосъобразен. Не претендира разноси.

Ответникът по жалбата- Началник на РУ"Полиция"-Радомир към ОД на МВР-гр. Перник чрез процесуалния си представител оспорва основателността на жалбата. Излага съображения, че акта е издаден от компетентен орган в законоустановената форма. При постановяването му са спазени административно производствените правила и се позовава на точните материално правни разпоредби. В съдебно заседание аргументирано пледира за отхвърляне на жалбата и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки, в които доразвива тезите си.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящето производство е подадена в предвидения срок в чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, която има право и интерес от оспорването, поради което същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество.

От фактическа страна се установява следното:

Административното производство е започнало по заявление рег. № 938 от 12.03.2013г., с което Е.Г.С.*** е поискал да му бъде издадено разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие. Към заявлението са приложени

изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя доказателства /свидетелство за съдимост, декларации, удостоверения и т.н./. Безспорно е между страните, че жалбоподателя е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие РК № 0335417.

Административния орган е разпоредил проверка на заявените обстоятелства. В справки и докладни изготвени по случая са изложени данни, че жалбоподателя е представил всички необходими документи, че същият не е осъждан и срещу него няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения. Има данни, че поддържа връзки с активния криминалния контингент и има регистрация № 951014 от 14.07.1995г. в РПУ-Радомир за извършено престъпление по чл. 194-197 от НК. С оглед обстоятелството, че разрешителното е поискано за самоохрана е прието, че липсва основателна причина за придобиването на огнестрелно оръжие. Тези становища са сведени до знанието на административния орган и той ги е обективирал в постановления от него акт, който се оспорва в настоящето производство.

В хода на съдебното производство са приети и приложени по делото удостоверения за актуално състояние на управляваните от жалбоподателя фирми, както и решение № 16-ДО-161-00 от 15.04.2013г. на директора на РИОСВ-Перник, с което е разрешено на “***”ЕООД, чиито управител е С*** да извършва дейности по третиране на отпадъци на територията на гр. Радомир, обл. Перник. Представени са и протоколи за разпит на свидетел по дознание № 737/2009г. и по досъдебно производство № 15/2012г., от които е видно, че жалбоподателя е давал обяснения свързани с негов работник и приятел със станали с него инциденти, несвързани с дейността на жалбоподателя. От протокол за предупреждение от 19.12.2009г. е видно, че С.*** е предупрежден по реда на чл. 56 от ЗМВР да не отправя закани и да не упражнява психическо и физическо въздействие върху трето лице, нямащо връзка с предмета на делото. Други доказателства доказващи основателна причина за притежание на исканото късо огнестрелно оръжие не са ангажирани.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената и приета административна преписка и събраните в хода на съдебното дирене писмени доказателства.

По основателността на жалбата:

В едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2, лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на същото, според разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ. От представеното заявление се налага убеждението, че заявлението не е по този образец, за който става дума в цитираната разпоредба и никъде заявителят не иска подновяване срока на притежаваното разрешение, а излага мотиви за носене на оръжие, което му е необходимо във връзка с дейността му на управител на “***”ЕООД и иска да му се издаде разрешение в този смисъл.

В случая се иска издаване на разрешително за носене и съхранение на огнестрелно оръжие, тъй като срока на предходното е изтекъл. Компетентен да издаде исканото разрешително съгласно чл. 50, ал. 3, респ. чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ е директора на ГДНП на МВР, съответно началника на РУ на МВР по постоянен адрес на физическото лице. Оспореният акт е постановен от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и по този въпрос между страните липсва формиран спор. Акта е в писмена форма и има необходимото съдържание, посочено в чл. 59 от АПК. Издаден е в условията на оперативна самостоятелност и при задълбочена преценка на всички факти и обстоятелства от значение за случая. При издаването му не са допуснати

нарушения на административно-производствените правила и административното производство е проведено при липсата на съществени такива. С оглед на изложеното не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Общите положения за придобиване, съхранение, носене и употреба на взривни вещества, оръжия и боеприпаси са разписани в чл. 50 и сл. от ЗОБВВПИ. Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на решение с рег. № 6723 от 12.04.2013г. на началника на РУ”Полиция”-Радомир към ОД на МВР-Перник, с който на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие е отказано издаването на разрешение за носене на късо огнестрелно оръжие. Няма спор и по отношение на обстоятелството, че на жалбоподателя по-рано във времето е било издадено разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие. Това обстоятелство обаче е било само отбелязано в административната преписка, но то не е обсъждано от органа, а и не го обвързва с постановяване на положителен резултат по отношение на новото искане. Това е така, защото закона не е въвел специални изисквания за тези лица, които са притежавали съответното разрешително и с изтичането на срока на разрешителното следва да се издаде ново разрешително, като се спазват процедурата и изискванията приложими за първоначално издаване на разрешение. При подаване на искане за издаване на разрешително за нов срок, молителят следва да отговаря на всички условия на закона, в т.ч. и да обоснове необходимост от притежание. Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешението не се издава на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Анализът на този текст от закона налага извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване, респ. съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който да изисква тяхната “охрана” и “отбрана” посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването, а в последствие и притежанието на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая включва освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които цитираната разпоредба изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоохрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора и които факти и обстоятелства да са заявени пред административния орган. В тази връзка в проведеното административно производство, както и в съдебното такова не се излагат доводи в тази насока.

Не е спорно в случая, че всички изискуеми от закона документи са били представени, но административният орган е постановил отказ за издаване на разрешение за носене на късо огнестрелно оръжие поради, липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие от страна на заявителя и при установена

от закона доказателствена тежест за него. В тази връзка и на основание чл. 170, ал. 2 от АПК с разпореждането за насрочване на делото са дадени указания, но доказателства сочещи необходимост от притежание на огнестрелно оръжие не бяха ангажирани до приключване на съдебното дирене. Като такива не могат да се приемат представените протоколи за разпит и протокол за предупреждение, тъй като от тях не може да се направи извод, че за лицето съществува потенциална опасност и то да е застрашен по начин, който да изисква “охрана” или “отбрана” чрез притежание на огнестрелно оръжие.

Според направеното от жалбоподателя искане, оръжието му е необходимо за самоохрана във връзка с осъществяваната от него дейност като управител на „***”ЕООД. Така изложените съображения обаче не оборват изводите на административния орган за липсата на причина, обуславяща издаването на заявления от С.*** акт. От доказателствата по административната преписка и делото е видно, че съображенията му са свързани с упражняваната от него стопанска дейност. Така визираните обстоятелства не покриват законовите критерии за носене и съхранение на огнестрелно оръжие.

В нормативната уредба са разписани правила за осъществяване на охрана на търговски и други обекти, както и относно пренасянето на парични суми, при прилагането и спазването, на които жалбоподателят разполага с възможност да организира защитата на имуществото си. С издаване на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие не би се постигнала заявената цел да се охраняват собствените му търговски интереси свързани с парични постъпления и обороти.

Издадения акт е и в съответствие с целта на закона. В крайна сметка носенето на оръжие не е субективно право на желаещия, а следва по недвусмислен и категоричен начин да се обоснове и докаже необходимост от притежанието му, което в случая не се доказва от жалбоподателя.

Последица на отказа да се издаде исканото разрешение е приложената принудителна административна мярка отнемане на разрешение за носене и съхранение обр. 3, № 0335417 и изземване на притежаваното от него късо огнестрелно оръжие-пистолет “Глок”19 и 45броя патрони. Законовата уредба е в чл. 155 и чл. 153, т. 6 от ЗОБВВПИ. След като е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие и срока на предходното такова е изтекъл, то се обуславя приложимостта на тази принудителна мярка. В чл. 153, т. 6 е дадено правомощие на органите на МВР да осъществяват контрол върху дейности с взривни вещества, с оръжия, с боеприпаси и с пиротехнически изделия чрез отнемане на издадено разрешение по реда на този закон и изземване на взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия. Изземването е кумулирано с отнемане на разрешението с оглед разпоредбата на чл. 213, ал. 1 от ЗОБВВПИ. В случая е постановено решение за отнемане на разрешение и лицето, спрямо което е постановено предава изделията обект на разрешителното. С оглед на това разпоредителната част на акта, кореспондира с посоченото от органа правно основание и в тази си част решението на органа се явява законосъобразно и съответно на материално правните норми.

С оглед изложеното при извършената цялостна проверка на решение с рег. № 6723 от 12.04.2013г. издадено от началника на РУ”Полиция”-Радомир към ОД на МВР-Перник не се констатираха основания, които да послужат за отмяна на акта в условията на чл. 146 от АПК. Акта е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, след направена цялостна преценка на фактите и обстоятелства от значение за случая. Спазени са административно производствените правила и са приложени съответните материално правни норми, а по съществото си акта съответства и на целта

на закона, поради което настоящия състав приема, че е издаден законосъобразен административен акт, оспорването срещу който следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба за минималните адвокатски възнаграждения в полза на ответника по жалбата следва да бъдат присъдени 150лева юрисконсулско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Е.Г.С.*** против решение с рег. № 6723 от 12.04.2013г. на началник на Районно управление “Полиция”-Радомир към ОД на МВР-гр. Перник.

ОСЪЖДА Е.Г.С.*** да заплати разноси в размер на 150лева на Районно управление “Полиция”-Радомир към ОД на МВР-гр. Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/